

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 45

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 66

6 lutego 2023

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2023/C 45/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
--------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2023/C 45/02	Sprawa C-144/22: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 15 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. – Servizi Ambientali/Ministero dell'Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche, Coordinamento per l'uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all'art. 11 del D.Lgs. [Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 53 i 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 267 TFUE – Zakres obowiązku odesłania prejudycjalnego spoczywającego na sądach krajowych orzekających w ostatniej instancji – Wyjątki od tego obowiązku – Kryteria – Sytuacje, w których prawidłowa wykładnia prawa Unii jest tak oczywista, że nie pozostawia ona miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości – Warunek, że sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji jest przekonany, iż taka sama oczywistość zachodziłaby również w opinii orzekających w ostatniej instancji innych sądów państw członkowskich i Trybunału]	2
2023/C 45/03	Sprawa C-236/22 P: Odwołanie wniesione w dniu 4 kwietnia 2022 r. przez Beatę Sołowicz od postanowienia Sądu (trzeciej izby) z dnia 28 stycznia 2022 r. w sprawie T-725/21, Sołowicz/Komisja	3
2023/C 45/04	Sprawa C-315/22 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 5 maja 2022 r. w sprawie T-789/21 Aziz/ESDZ, wniesione w dniu 9 maja 2022 r. przez Ahmada Aziza . .	3
2023/C 45/05	Sprawa C-317/22 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 5 maja 2022 r. w sprawie T-808/21Aziz / ESDZ, wniesione w dniu 9 maja 2022 r. przez Ahmada Aziza . .	3

PL

2023/C 45/06	Sprawa C-357/22 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 31 maja 2022 r. w sprawie T-128/22 Aziz / EIOD, wniesione w dniu 2 czerwca 2022 r. przez Ahmada Aziza	4
2023/C 45/07	Sprawa C-419/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2022 r. w sprawie T-327/20, Group Nivelles/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 22 czerwca 2022 r. przez Group Nivelles	4
2023/C 45/08	Sprawa C-550/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2022 r. w sprawie T-704/21, Compass Tex Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 18 sierpnia 2022 r. przez Compass Tex Ltd	4
2023/C 45/09	Sprawa C-636/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Lecce (Włochy) w dniu 12 października 2022 r. – postępowanie karne przeciwko PY . .	5
2023/C 45/10	Sprawa C-653/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 18 października 2022 r. – J.P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2023/C 45/11	Sprawa C-672/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Koblenz (Niemcy) w dniu 27 października 2022 r. – BZ/DKV Deutsche Krankenversicherung AG	6
2023/C 45/12	Sprawa C-674/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Gelderland (Niderlandy) w dniu 31 października 2022 r. – Gemeente Dinkelland/ Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle	7
2023/C 45/13	Sprawa C-676/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 2 listopada 2022 r. – B2 Energy s.r.o./Odvolací finanční ředitelství	7
2023/C 45/14	Sprawa C-679/22: Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2022 r. – Komisja Europejska/Irlandia	8
2023/C 45/15	Sprawa C-700/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud (Republika Czeska) w dniu 15 listopada 2022 r. – RegioJet a. s., STUDENT AGENCY k.s./České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy	9
2023/C 45/16	Sprawa C-711/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 18 listopada 2022 r. – Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Skarbowi Państwa – Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu	9
2023/C 45/17	Sprawa C-713/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 21 listopada 2022 r. – LivaNova plc/Ministero dell'Economia e delle Finanze i in.	10
2023/C 45/18	Sprawa C-715/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 23 listopada 2022 r. – QR/Mercedes-Benz Bank AG	10
2023/C 45/19	Sprawa C-717/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd – Swilengrad (Bułgaria) w dniu 23 listopada 2022 r. – „SISTEM LUX” OOD/Terytorialna direkcija Mitnica Burgas	11
2023/C 45/20	Sprawa C-718/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Erfurt (Niemcy) w dniu 23 listopada 2022 r. – HK/Debeka Lebensversicherungsverein a. G.	12
2023/C 45/21	Sprawa C-722/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 24 listopada 2022 r. – postępowanie karne	13
2023/C 45/22	Sprawa C-749/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 7 grudnia 2022 r. – I GmbH/J R	14
2023/C 45/23	Sprawa C-764/22 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 5 października 2022 r. w sprawie T-1/22, Airoldi Metalli SpA/Komisja wniesione w dniu 15 grudnia 2022 r. przez Airoldi Metalli SpA	14

Sąd

2023/C 45/24	Sprawa T-611/21: Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech (Akcesorium do bezprzewodowego pilota zdalnego sterowania) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający akcesorium do bezprzewodowego pilota zdalnego sterowania – Podstawa unieważnienia – Cechy postaci produktu wynikające wyłącznie z jego funkcji technicznej – Artykuł 8 ust. 1 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Stan faktyczny lub dowody przedstawione po raz pierwszy przed izbą odwoławczą – Artykuł 63 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 41 ust. 1 i art. 41 ust. 2 lit. c) karty praw podstawowych]	16
2023/C 45/25	Sprawa T-579/22: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2022 r. – ClientEarth/Komisja	16
2023/C 45/26	Sprawa T-667/22: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2022 r. – SBM Développement/Komisja	17
2023/C 45/27	Sprawa T-750/22: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2022 r. – UniSystems Luxembourg i Unisystems systimata pliroforikis/ESMA	18
2023/C 45/28	Sprawa T-761/22: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2022 r. – Sboarina/Parlament	19
2023/C 45/29	Sprawa T-765/22: Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2022 r. – Azalee Cosmetics/EUIPO – L'Oréal (UK) (LA CRÈME LIBRE)	21
2023/C 45/30	Sprawa T-766/22: Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2022 r. – Canel Ferreira/Rada	22
2023/C 45/31	Sprawa T-772/22: Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2022 r. – Fibrecycle/EUIPO (BACK-2-NATURE)	23
2023/C 45/32	Sprawa T-773/22: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2022 r. – Contorno Textil/EUIPO – Harmont & Blaine (GILBERT TECKEL)	24
2023/C 45/33	Sprawa T-776/22: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – TP/Komisja	24
2023/C 45/34	Sprawa T-778/22: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2022 r. – Desimo/EUIPO – Red Bull (EL TORO ROJO)	26
2023/C 45/35	Sprawa T-779/22: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – Transport Werk/EUIPO – Haus & Grund Deutschland (Haus & Grund)	26
2023/C 45/36	Sprawa T-780/22: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – TUI Holding/EUIPO – inCruises International (INCRUISES)	28
2023/C 45/37	Sprawa T-781/22: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – Madre Querida i in./Komisja	28
2023/C 45/38	Sprawa T-785/22: Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2022 r. – Francja/Komisja	29
2023/C 45/39	Sprawa T-789/22: Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2022 r. – PB/SRB	30
2023/C 45/40	Sprawa T-792/22: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2022 r. – Quatrotec Electrónica/EUIPO – Woxter Technology (WOXTER)	31
2023/C 45/41	Sprawa T-793/22: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2022 r. – TU/Parlament	31
2023/C 45/42	Sprawy T-790/16 i T-861/16: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – C & J Clark International/Komisja	33
2023/C 45/43	Sprawa T-154/17: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Deichmann/Komisja	33
2023/C 45/44	Sprawa T-155/17: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Van Haren Schoenen/Komisja	33
2023/C 45/45	Sprawa T-347/17: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – FLA Europe/Komisja	33
2023/C 45/46	Sprawa T-351/17: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Nike European Operations Netherlands i in./Komisja	33

2023/C 45/47	Sprawa T-360/17: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Jana shoes i in./Komisja	34
2023/C 45/48	Sprawa T-24/18: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – adidas International Trading i in./Komisja	34
2023/C 45/49	Sprawa T-124/18: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Wendel i in./Komisja	34
2023/C 45/50	Sprawa T-126/18: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Van Haren Schoenen/Komisja .	34
2023/C 45/51	Sprawa T-127/18: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Cortina i FLA Europe/Komisja	34
2023/C 45/52	Sprawa T-130/18: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – adidas International Trading i in./Komisja	35
2023/C 45/53	Sprawa T-131/18: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Deichmann/Komisja	35
2023/C 45/54	Sprawa T-141/18: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Deichmann-Shoes UK /Komisja	35
2023/C 45/55	Sprawa T-142/18: Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Buffalo – Boots/Komisja	35
2023/C 45/56	Sprawa T-157/18: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Caprice Schuhproduktion /Komisja	35
2023/C 45/57	Sprawa T-471/19: Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2022 r. – Eland Oil & Gas/Komisja	36
2023/C 45/58	Sprawa T-758/19: Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2022 r. – W.S. Atkins International /Komisja	36
2023/C 45/59	Sprawa T-771/19: Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2022 r. – Experian Finance 2012/Komisja .	36
2023/C 45/60	Sprawa T-781/19: Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2022 r. – Rigid Plastic Containers Finance i RPC Pisces Holdings/Komisja	36
2023/C 45/61	Sprawa T-782/19: Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2022 r. – St Schrader Holding Company UK/Komisja	36
2023/C 45/62	Sprawa T-614/21: Postanowienie Sądu z dnia 14 grudnia 2022 r. – KPMG Advisory/Komisja	37
2023/C 45/63	Sprawa T-806/21: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2022 r. – NT/EMA	37

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2023/C 45/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 35 z 30.1.2023

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 24 z 23.1.2023

Dz.U. C 15 z 16.1.2023

Dz.U. C 7 z 9.1.2023

Dz.U. C 482 z 19.12.2022

Dz.U. C 472 z 12.12.2022

Dz.U. C 463 z 5.12.2022

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 15 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. – Servizi Ambientali/Ministero dell’Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche, Coordinamento per l’uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all’art. 11 del D.Lgs.

(Sprawa C-144/22) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 53 i 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 267 TFUE – Zakres obowiązku odesłania prejudycjalnego spoczywającego na sądach krajowych orzekających w ostatniej instancji – Wyjątki od tego obowiązku – Kryteria – Sytuacje, w których prawidłowa wykładnia prawa Unii jest tak oczywista, że nie pozostawia ona miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości – Warunek, że sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji jest przekonany, iż taka sama oczywistość zachodziłaby również w opinii orzekających w ostatniej instancji innych sądów państw członkowskich i Trybunału]

(2023/C 45/02)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. – Servizi Ambientali

Druga strona postępowania: Ministero dell’Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche, Coordinamento per l’uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all’art. 11 del D.Lgs. 105/2015

Sentencja

Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, może powstrzymać się od przedłożenia Trybunałowi pytania w kwestii wykładni prawa Unii i rozstrzygnąć je na własną odpowiedzialność, gdy prawidłowa wykładnia prawa Unii jest tak oczywista, że nie pozostawia ona miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości. Istnienie takiej oczywistości należy oceniać z uwzględnieniem cech charakterystycznych prawa Unii i szczególnych trudności, jakie sprawia jego wykładnia, oraz niebezpieczeństwa rozbieżności w orzecznictwie wewnątrz Unii Europejskiej.

Ten sąd krajowy nie jest zobowiązany udowodnić w sposób szczegółowy, że inne orzekające w ostatniej instancji sądy państw członkowskich i Trybunał dokonałyby takiej samej wykładni, lecz w wyniku oceny, która uwzględnia te elementy, musi nabrać przekonania, iż taka sama oczywistość zachodziłaby również w opinii tych innych sądów krajowych i Trybunału.

⁽¹⁾ Data złożenia: 28.2.2022.

Odwołanie wniesione w dniu 4 kwietnia 2022 r. przez Beatę Sołowicz od postanowienia Sądu (trzeciej izby) z dnia 28 stycznia 2022 r. w sprawie T-725/21, Sołowicz/Komisja

(Sprawa C-236/22 P)

(2023/C 45/03)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Beata Sołowicz (Przedstawiciel: M. Korpalski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2022 r. Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne oraz orzekł, że Beata Sołowicz pokrywa własne koszty.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 5 maja 2022 r. w sprawie T-789/21 Aziz/ESDZ, wniesione w dniu 9 maja 2022 r. przez Ahmada Aziza

(Sprawa C-315/22 P)

(2023/C 45/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ahmad Aziz (przedstawiciel: L. Cuschieri, avukat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) orzekł, że odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne i w części oddalone jako oczywiście bezzasadne oraz że Ahmad Aziz pokrywa własne koszty.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 5 maja 2022 r. w sprawie T-808/21 Aziz / ESDZ, wniesione w dniu 9 maja 2022 r. przez Ahmada Aziza

(Sprawa C-317/22 P)

(2023/C 45/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ahmad Aziz (przedstawiciel: L. Cuschieri, avukat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) orzekł, że odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne i w części oddalone jako oczywiście bezzasadne oraz że Ahmad Aziz pokrywa własne koszty.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 31 maja 2022 r. w sprawie T-128/22 Aziz / EIOD, wniesione w dniu 2 czerwca 2022 r. przez Ahmada Aziza

(Sprawa C-357/22 P)

(2023/C 45/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ahmad Aziz (przedstawiciel: L. Cuschieri, avukat)

Druga strona postępowania: Europejski Inspektor Ochrony Danych

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) orzekł, że odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne i w części oddalone jako oczywiście bezzasadne oraz że Ahmad Aziz pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2022 r. w sprawie T-327/20, Group Nivelles/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 22 czerwca 2022 r. przez Group Nivelles

(Sprawa C-419/22 P)

(2023/C 45/07)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Group Nivelles NV (przedstawiciel: J.A.M. Jonkhout, advocaat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO); Easy Sanitary Solutions BV

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył Group Nivelles NV jej własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2022 r. w sprawie T-704/21, Compass Tex Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 18 sierpnia 2022 r. przez Compass Tex Ltd

(Sprawa C-550/22 P)

(2023/C 45/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Compass Tex Ltd (przedstawiciel: M. Gail, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Lecce
(Włochy) w dniu 12 października 2022 r. – postępowanie karne przeciwko PY**

(Sprawa C-636/22)

(2023/C 45/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte d'appello di Lecce

Strony w postępowaniu głównym

PY

Pytania prejudycjalne

- a) Czy art. 5 pkt 3 [decyzji ramowej] Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi ⁽¹⁾, interpretowany w świetle art. 1 ust. 3 tej decyzji ramowej i art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), stoi na przeszkodzie przepisom, takim jak przepisy prawa włoskiego, które – w ramach postępowania w sprawie europejskiego nakazu aresztowania mającego na celu przeprowadzenie postępowania karnego – wykluczają w sposób bezwarunkowy i automatyczny, by wykonujące nakaz organy sądowe mogły odmówić przekazania obywateli państw trzecich, którzy przebywają lub mają miejsce zamieszkania na terytorium danego kraju, niezależnie od więzi łączących ich z tym terytorium?;
- b) w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, na podstawie jakich kryteriów i przesłanek należy uznać, że więzi te są na tyle istotne, iż wymagają od wykonującego nakaz organu sądowego odmowy przekazania?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 190, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 18 października 2022 r. – J.P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft./Nemzeti Adó-
és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sprawa C-653/22)

(2023/C 45/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J.P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾ (zwane dalej „kodeksem celnym”), należy interpretować w ten sposób, że zgodny z wymogiem proporcjonalności przewidzianym w art. 42 ust. 1 tego rozporządzenia jest § 84 ust. 8 az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (ustawy CLII z 2017 r. o wdrożeniu prawa celnego Unii), zwanej dalej „Prawem celnym”, który w odniesieniu do administracyjnej grzywny celnej nakładanej obligatoryjnie w przypadku ujawnienia kwoty należności celnych wynikającej z naruszenia dotyczącego prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu celnym nie zezwala organom celnym na dokonanie oceny całokształtu okoliczności danej sprawy ani zachowania przypisywanego przedsiębiorcy, który złożył zgłoszenie celne, lecz nakazuje, jako bezwzględnie obowiązujący przepis, nałożenie administracyjnej grzywny celnej w wysokości 50 % ujawnionej kwoty należności celnych, niezależnie od wagi popełnionego naruszenia oraz od zbadania i dokonania oceny odpowiedzialności, jaką można przypisać wspomnianemu przedsiębiorcy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 269, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Koblenz (Niemcy) w dniu 27 października 2022 r. – BZ/DKV Deutsche Krankenversicherung AG

(Sprawa C-672/22)

(2023/C 45/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Koblenz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BZ

Strona przeciwna: DKV Deutsche Krankenversicherung AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze w zw. z art. 12 ust. 5 RODO ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że administrator (w niniejszym przypadku: ubezpieczyciel) jest zobowiązany do bezpłatnego dostarczenia osobie, której dane dotyczą (w niniejszym przypadku: ubezpieczającemu), pierwszej kopii jej danych osobowych przetwarzanych przez administratora, jeżeli osoba, której dane dotyczą, nie żąda takiej kopii dla celów, o których mowa w motywie 63 zdanie pierwsze RODO, mianowicie uzyskania świadomości przetwarzania swoich danych osobowych i możliwości weryfikacji zgodności przetwarzania z prawem, lecz w innym – niezwiązanym z ochroną danych osobowych, choć również uzasadnionym – celu (w niniejszym przypadku: zweryfikowania skuteczności podwyżek składki na prywatne ubezpieczenie zdrowotne), i to nawet wtedy, gdy żądane są informacje, które zostały już przekazane ubezpieczonemu na piśmie w ramach procedury podwyższenia składki zgodnie z § 203 VVG (niemieckiej ustawy o umowie ubezpieczenia)?
2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy następujące informacje należą do danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 i art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO:
 - a) informacje o zmianach wysokości składki dokonanych przez ubezpieczyciela w prywatnych ubezpieczeniach zdrowotnych w stosunku do ubezpieczającego, w szczególności o kwocie dokonanej zmiany i taryfach ubezpieczeniowych, których dotyczy zmiana oraz
 - b) treść uzasadnień zmian wysokości składki (§ 203 ust. 5 VVG).

3. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i udzielenia odpowiedzi twierdzącej w całości lub w części również na pytanie drugie: Czy prawo ubezpieczającego w prywatnych ubezpieczeniach zdrowotnych do uzyskania kopii przetwarzanych przez ubezpieczyciela danych osobowych obejmuje również prawo do przekazania kopii aneksów do polisy ubezpieczeniowej, które ubezpieczyciel przesłał ubezpieczającemu w celu poinformowania go o podwyższeniu składki, wraz z pismami przewodnimi i załącznikami, czy też dotyczy jedynie wydania kopii danych osobowych ubezpieczonego jako takich, pozostawiając jednocześnie do uznania przetwarzającego dane ubezpieczyciela, w jaki sposób zestawia on dane dla ubezpieczającego, którego dane dotyczą?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Gelderland (Niderlandy) w dniu 31 października 2022 r. – Gemeente Dinkelland/ Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle

(Sprawa C-674/22)

(2023/C 45/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Gelderland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gemeente Dinkelland

Druga strona postępowania: Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy regułą prawa stanowiącą, że należy wypłacić odsetki za zwłokę, ponieważ istnieje prawo do zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy podatnikowi przyznano zwrot podatku obrotowego, należy mu wypłacić odsetki za zwłokę, w sytuacji gdy:
- a) zwrot jest wynikiem błędów administracyjnych po stronie podatnika, takich jak te opisane w niniejszym orzeczeniu, których to błędów nie można w żadnej mierze zarzucić kontrolerowi skarbowemu;
 - b) zwrot jest wynikiem ponownego obliczenia w oparciu o klucz podziału stosowany do ustalenia odliczenia podatku obrotowego od kosztów ogólnych w okolicznościach takich jak te opisane w niniejszym orzeczeniu?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: od jakiego dnia przysługuje w takich przypadkach wypłata odsetek za zwłokę?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 2 listopada 2022 r. – B2 Energy s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-676/22)

(2023/C 45/13)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B2 Energy s.r.o.

Strona przeciwna: Odvolací finanční ředitelství

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 9 grudnia 2021 r. w sprawie C-154/20, *Kemwater ProChemie*, EU:C:2021:989, należy interpretować w ten sposób, że możliwości skorzystania z prawa do zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) w przypadku dostawy towarów do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej należy odmówić bez konieczności udowodnienia przez organ podatkowy, iż dostawca towarów brał udział w oszustwie w zakresie VAT, w sytuacji, gdy dostawca nie udowodnił, że towary zostały dostarczone do konkretnego odbiorcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, mającego status podatnika wskazanego na dokumentach podatkowych, mimo że w świetle okoliczności faktycznych i informacji przekazanych przez podatnika dostępne są informacje niezbędne do zweryfikowania, że rzeczywisty odbiorca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej miał taki status?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2022 r. – Komisja Europejska/Irlandia

(Sprawa C-679/22)

(2023/C 45/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: U. Małecka, L. Malferrari, E. Manhaeve, L. Armati, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując (wszystkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808⁽¹⁾ z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2010/13/UE⁽²⁾ w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) w świetle zmieniających się realiów rynkowych; a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 2 tej dyrektywy;
- zasądzenie od Irlandii na rzecz Komisji ryczałtu opartego na dziennej kwocie 5 544,9 EUR, przy czym minimalna kwota ryczałtu wynosi 1 376 000 EUR
- jeżeli uchybienie zarzucane w tiret pierwszym trwać będzie do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszym postępowaniu – zasądzenie od Irlandii na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 33 257,2 EUR za każdy dzień, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszym postępowaniu do dnia wykonania obowiązków wynikających z dyrektywy; oraz
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmienia dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) w związku ze zmieniającymi się realiami rynkowymi. Zarówno dyrektywa z 2010 r., jak i z 2018 r. harmonizują przepisy krajowe dotyczące audiowizualnych mediów, tradycyjnych przekazów telewizyjnych i usług na żądanie. Dyrektywa z 2018 r. przewiduje przepisy pozwalające na kształtowanie rozwoju technologicznego i tworzy równe szanse dla pojawiających się mediów audiowizualnych.

Pismem z dnia 20 listopada 2020 r. Komisja skierowała wezwanie do usunięcia uchybienia w sytuacji, gdy nie otrzymała od Irlandii żadnego powiadomienia dotyczącego przyjęcia przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy. Pismem z dnia 23 września 2021 r., wobec braku jakichkolwiek dalszych powiadomień dotyczących transpozycji dyrektywy, Komisja skierowała do Irlandii uzasadnioną opinię. Przepisy dokonujące transpozycji dyrektywy nie zostały jednak przyjęte przez Irlandię do chwili obecnej, a w każdym razie nie zostały zgłoszone Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, L 303, s. 69.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. 2010, L 95, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud (Republika Czeska) w dniu 15 listopada 2022 r. – RegioJet a. s., STUDENT AGENCY k.s./České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy

(Sprawa C-700/22)

(2023/C 45/15)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RegioJet a. s., STUDENT AGENCY k.s.

Strona pozwana: České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 108 ust. 3 zdanie ostatnie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy w postępowaniu wszczętym na wniosek osoby trzeciej (konkurenta) ma obowiązek nakazać beneficjentowi zwrot pomocy przyznanej z naruszeniem tego przepisu, nawet jeśli (do dnia wydania przez sąd rozstrzygnięcia) upłynął okres przedawnienia uprawnień Komisji zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, co skutkuje uznaniem przyznanej pomocy za pomoc istniejącą zgodnie z art. 1 lit. b) pkt iv) i art. 17 ust. 3 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 248, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 18 listopada 2022 r. – Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Skarbowi Państwa – Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu

(Sprawa C-711/22)

(2023/C 45/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Advance Pharma sp. z o.o.

Strona pozwana: Skarb Państwa – Główny Inspektor Farmaceutyczny

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych w zw. z art. 19 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej środek zaskarżenia znany niektórym systemom prawa Państw Członkowskich UE, w postaci możliwości żądania wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem na skutek wydania orzeczenia przez Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdzającego naruszenie standardów konwencyjnych, jest w sprawach cywilnych niezbędnym elementem prawa do skutecznej ochrony sądowej, w sytuacji gdy system prawny Państwa Członkowskiego przewiduje inny środek prawny służący ochronie sądowej praw strony postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 21 listopada 2022 r. – LivaNova plc/Ministero dell'Economia e delle Finanze i in.

(Sprawa C-713/22)

(2023/C 45/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: LivaNova plc

Druga strona postępowania: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Presidenza del Consiglio dei ministri

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 szóstej dyrektywy [82/891/EWG] ⁽¹⁾, który ma również zastosowanie (art. 22) do podziału przez tworzenie nowych spółek, – w zakresie, w jakim stanowi on, że a) „[w] przypadku gdy jedno z pasywów spółki nie jest rozdzielone przez plan podziału i interpretacja tego planu nie przesądza o możliwości rozdziału, każda ze spółek przejmujących jest solidarnie odpowiedzialna z tego tytułu”, oraz że b) „[p]aństwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedzialność solidarna jest ograniczona do aktywów netto przyznanym każdej spółce” – stoi na przeszkodzie wykładni przepisu prawa krajowego zawartego w art. 2506 bis akapit trzeci codice civile (kodeksu cywilnego), zgodnie z którą odpowiedzialność solidarna spółki przejmującej odnosi się, w charakterze „jednego z pasywów” nierozdzielonych w planie, nie tylko do pasywów o charakterze już określonym, lecz także i) do tych, które można określić jako szkodliwe konsekwencje, które nastąpiły po podziale, zachowań (działań lub zaniechań), które miały miejsce przed samym podziałem; lub ii) do późniejszych zachowań stanowiących ich następstwo, mających charakter czynu niedozwolonego o charakterze trwałym, powodujących szkody w środowisku naturalnym, których skutków w chwili podziału nie można jeszcze w pełni określić?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 82/891/WE z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych (Dz.U. 1982, L 378, s. 47).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 23 listopada 2022 r. – QR/Mercedes-Benz Bank AG

(Sprawa C-715/22)

(2023/C 45/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QR

Strona pozwana: Mercedes-Benz Bank AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z prawem Unii zgodna jest sytuacja, w której zgodnie z prawem krajowym w przypadku umowy o kredyt związany z umową sprzedaży po skutecznym wykonaniu prawa konsumenta do odstąpienia od umowy zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE⁽¹⁾
 - a) przysługujące konsumentowi wobec kredytodawcy roszczenie o zwrot uiszczonych rat pożyczki staje się wymagalne dopiero wtedy, gdy konsument ze swojej strony wydał kredytodawcy zakupioną rzecz lub przedstawił dowód na to, że mu ją odesłał?
 - b) konsument ma przekazać pojazd kredytodawcy w jego siedzibie zgodnie z § 358 ust. 4 zdanie pierwsze i § 357 ust. 4 zdanie pierwsze przypadek pierwszy BGB?
 - c) kredytodawca nie dopuszcza się zwłoki w przyjęciu pojazdu, jeżeli jest, co prawda, gotowy pozwolić przekazać sobie pojazd w ramach wcześniejszego świadczenia, ale kwestionuje materialnoprawne przesłanki skutecznego odstąpienia od umowy?
 - d) powództwo konsumenta o zwrot uiszczonych przez siebie rat pożyczki po wydaniu finansowanego pojazdu podlega oddaleniu jako w danej chwili bezzasadne, gdy kredytodawca jako wierzyciel nie pozostaje w zwłoce z przyjęciem przedmiotu?
- 2) Czy z prawa Unii wynika, że krajowe przepisy i zasady prawne opisane w pytaniu pierwszym lit. a)–d) nie mają zastosowania w zakresie, w jakim nie można dokonać ich wykładni w sposób zgodny z dyrektywą?
- 3) W przypadku gdyby powołanie się przez konsumenta na prawo do odstąpienia od umowy zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE można było uznać za nadużycie prawa również wtedy, kiedy któraś z obowiązkowych informacji przewidzianych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE nie została prawidłowo przekazana ani w umowie o kredyt, ani po zawarciu umowy:

Czy uznanie za nadużycie prawa można oprzeć w szczególności na następujących okolicznościach?

- a) Konsument nadal korzysta z finansowanego pojazdu aż do wydania przez sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie skuteczności odstąpienia od umowy.
- b) Konsument odmawia zapłaty rekompensaty za korzystanie z pojazdu.
- c) W momencie złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy jest ona już zakończona – przedwcześnie lub wskutek upływu czasu, a bank zrezygnował z zabezpieczeń.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd – Swilengrad (Bułgaria) w dniu 23 listopada 2022 r. – „SISTEM LUX” OOD/Teritorialna direkcija Mitnica Bargas

(Sprawa C-717/22)

(2023/C 45/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd – Swilengrad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „SISTEM LUX” OOD

Organ nakładający karę administracyjną: Teritorialna direkcija Mitnica Bargas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 42 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽¹⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, wyliczający wyczerpująco rodzaje sankcji administracyjnych, które mogą mieć zastosowanie za nieprzestrzeganie ustawodawstwa celnego, w związku z art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że niedopuszczalne jest krajowe uregulowanie prawne takie jak zawarte w art. 233 ust. 6 Zakon za mitnците (ustawy o urządach celnych), przewidujące jako dodatkową sankcję administracyjną konfiskatę (przepadek na rzecz państwa) przedmiotu naruszenia? Czy przepadek przedmiotu naruszenia jest dopuszczalny w wypadkach, gdy podlegający przepadkowi majątek jest własnością osoby innej niż sprawca naruszenia?
- 2) Czy art. 42 ust. 1 rozporządzenia 952/2013 w związku z art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że niedopuszczalne jest krajowe uregulowanie prawne takie jak zawarte w art. 233 ust. 6 Zakon za mitnците, przewidujące jako dodatkową sankcję konfiskatę (przepadek na rzecz państwa) przedmiotu naruszenia wraz z nałożeniem kary „grzywny”, jako nieproporcjonalną sankcjonującą ingerencję w prawo własności, która jest nieproporcjonalnie surowa w stosunku do zamierzonego słusznego celu, w wypadkach gdy podlegający przepadkowi majątek będący przedmiotem naruszenia jest własnością sprawcy naruszenia, a także w wypadkach gdy jest własnością osoby trzeciej innej niż sprawca – w ogóle, a w szczególności w wypadkach, gdy sprawca nie popełnił naruszenia umyślnie, lecz ponosi winę za czyn popełniony na skutek niezachowania ostrożności?
- 3) Czy per argumentum a fortiori przepisy zawarte w art. 2 ust. 1 decyzji ramowej [Rady 2005/212/WSiSW⁽²⁾ z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa] w związku z art. 17 ust. 1 karty, a także biorąc pod uwagę wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 lutego 2021 r. wydany w sprawie C-393/19⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że przepisy te mają zastosowanie również w wypadkach, gdy czyn nie stanowi przestępstwa, lecz naruszenie administracyjne, przy czym różnicą między nimi dwoma jest jedynie kryterium „znacznej wartości”, zgodnie z przyjętym w orzecznictwie wartościowym określeniem przedmiotu przemytu[?] Czy w tym wypadku art. 1 tiret czwarte decyzji ramowej 2005/212/WSiSW oraz art. 2 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE⁽⁴⁾ z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „konfiskaty” oznacza właśnie karę lub środek, które nałożył sąd, a nie jest dopuszczalne, by zostały one nałożone przez organ administracji, i w tym rozumieniu nie jest dopuszczalne krajowe uregulowanie prawne takie jak zawarte w art. 233 ust. 6 Zakon za mitnците w związku z art. 231 Zakon za mitnците[?]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. 2005, L 68, s. 49).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2021:8

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Erfurt (Niemcy)
w dniu 23 listopada 2022 r. – HK/Debeka Lebensversicherungsverein a. G.**

(Sprawa C-718/22)

(2023/C 45/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Erfurt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: HK

Strona pozwana: Debeka Lebensversicherungsverein a. G.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 31 trzeciej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie ⁽¹⁾ i art. 15 ust. 1 drugiej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie ⁽²⁾, ewentualnie w związku z art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym pełne informacje przeznaczone dla konsumenta są przekazywane dopiero po złożeniu przez niego wniosku, czyli wraz z polisą ubezpieczeniową („model polisy ubezpieczeniowej”)? W razie odpowiedzi twierdzącej: czy już samo to daje konsumentowi prawo do sprzeciwu, tj. do anulowania umowy ubezpieczenia? Czy takie prawo mogłoby zostać wyłączone przez zarzut przepadku lub nadużycia prawa?
- 2) Czy ubezpieczycielowi, który albo nie poinformował konsumenta o przysługującym mu prawie do sprzeciwu, albo poinformował go w sposób nieprawidłowy, nie wolno powoływać się na przepadek lub nadużycie prawa w odniesieniu do wynikających z takiego pouczenia praw konsumenta, takich jak w szczególności prawo do sprzeciwu?
- 3) Czy ubezpieczycielowi, który nie przekazał konsumentowi żadnych przeznaczonych dla tego konsumenta informacji lub przekazał informacje niepełne lub nieprawidłowe, nie wolno powoływać się na przepadek lub nadużycie prawa w odniesieniu do wynikających z takich informacji praw konsumenta, takich jak w szczególności prawo do sprzeciwu?
- 4) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 15 ust. 1 drugiej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie, art. 31 trzeciej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie oraz art. 35 ust. 1 dyrektywy 2002/83 ⁽³⁾, ewentualnie w związku z art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stoi na przeszkodzie przepisom krajowym lub orzecznictwu, zgodnie z którym to na ubezpieczającym, po skorzystaniu przezeń z prawa do odstąpienia od umowy, spoczywa ciężar podniesienia okoliczności faktycznych i ciężar dowodu dla celu obliczenia pożytków uzyskanych przez samego ubezpieczyciela? Czy zgodnie z prawem Unii, a w szczególności z zasadą skuteczności, istnieje w przypadku zgodności z prawem takiego rozkładu ciężaru podniesienia okoliczności faktycznych i ciężaru dowodu wymóg, aby ubezpieczającemu w zamian przysługiwały w stosunku do ubezpieczyciela roszczenia o udzielenie informacji lub inne ułatwienia w dochodzeniu jego praw?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie) (Dz.U. 1992, L 360, s. 1).

⁽²⁾ Druga dyrektywa Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody usług oraz zmieniająca dyrektywę 79/267/EWG (Dz.U. 1990, L 330, s. 50).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. 2002, L 345, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 24 listopada 2022 r. – postępowanie karne**

(Sprawa C-722/22)

(2023/C 45/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Pytanie prejudycjalne

Czy taka wykładnia prawa krajowego, zgodnie z którą nie należy orzekać konfiskaty jako narzędzia służącego do popełnienia przestępstwa ciężarowego pojazdu silnikowego – ciągnika siodłowego i naczepy – który posłużył członkom zorganizowanej grupy przestępczej do przechowywania i transportu towarów akcyzowych (papierosów) bez banderoli w znacznych ilościach, jest zgodna z art. 2 w związku z art. 1 tiret trzecie decyzji ramowej Rady 2005/212/WSiSW ⁽¹⁾ z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. 2005, L 68, s. 49).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 7 grudnia 2022 r. – I GmbH/J R**

(Sprawa C-749/22)

(2023/C 45/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: I GmbH

Druga strona postępowania: J R

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE ⁽¹⁾ oraz art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją na przeszkodzie krajowym przepisom prawnym lub praktykom, zgodnie z którymi nie udziela się corocznego płatnego urlopu, o który wnioskuje pracownik i na który pracodawca wyraził zgodę, a który pokrywa się czasowo z kwarantanną domową zarządzoną po udzieleniu urlopu przez właściwy organ w związku z podejrzeniem zakażenia, jeżeli w trakcie kwarantanny pracownik nie jest niezdolny do pracy z powodu choroby?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 5 października 2022 r.
w sprawie T-1/22, Airoidi Metalli SpA/Komisja wniesione w dniu 15 grudnia 2022 r. przez Airoidi
Metalli SpA**

(Sprawa C-764/22 P)

(2023/C 45/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Airoidi Metalli SpA (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler, V. Villante, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uznanie odwołania za dopuszczalne;
- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 5 października 2022 r. w sprawie T-1/22, Airoidi Metalli SpA/Komisja oraz uznanie skargi wniesionej przez Airoidi Metalli SpA za dopuszczalną;
- przekazanie sprawy do Sadu celem rozpatrzenia skargi Airoidi Metalli SpA co do istoty;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty:

Pierwszy zarzut odwołania: naruszenie prawa w ramach wykładni art. 263 akapit czwarty in fine TFUE oraz wymogu i pojęcia aktu prawnego, który nie wymaga środków wykonawczych; błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych i przeinaczenie dowodów.

Drugi zarzut odwołania: naruszenie prawa w ramach wykładni art. 263 akapit czwarty TFUE a w szczególności wymogu „bezpośredniego i indywidualnego oddziaływania”; błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych.

SĄD

**Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech
(Akcesorium do bezprzewodowego pilota zdalnego sterowania)**

(Sprawa T-611/21) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający akcesorium do bezprzewodowego pilota zdalnego sterowania – Podstawa unieważnienia – Cechy postaci produktu wynikające wyłącznie z jego funkcji technicznej – Artykuł 8 ust. 1 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Stan faktyczny lub dowody przedstawione po raz pierwszy przed izbą odwoławczą – Artykuł 63 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 41 ust. 1 i art. 41 ust. 2 lit. c) karty praw podstawowych]

(2023/C 45/24)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Polska) (przedstawiciel: M. Oleksyn, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Chylińska i J. Ivanauskas, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: ESSAtech (Přistoupim, Republika Czeska)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 5 lipca 2021 r. (sprawa R 1070/2020-3).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 5 lipca 2021 r. (sprawa R 1070/2020-3).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem zarówno przed Izbą Odwoławczą EUIPO, jak i przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 502 z 13.12.2021.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2022 r. – ClientEarth/Komisja

(Sprawa T-579/22)

(2023/C 45/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: T. Johnston, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 6 lipca 2022 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), mocą której Komisja odrzuciła złożony przez stronę skarżącą, na podstawie art. 10 rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽¹⁾, wniosek z dnia 3 lutego 2022 r. o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2129/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r. ⁽²⁾, na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/852 ⁽³⁾
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zaskarżona decyzja jest dotknięta szeregiem naruszeń prawa w odniesieniu do ram kompetencji Komisji w zakresie, w jakim Komisja pominęła niektóre istotne elementy rozporządzenia w sprawie taksonomii przy przyjmowaniu rozporządzenia delegowanego.
2. Zaskarżoną decyzję cechują dwa oczywiste błędy w ocenie w odniesieniu do wiedzy naukowej dotyczącej spalania biomasy leśnej dla celów produkcji energii.
3. Zaskarżona decyzja jest dotknięta kilkoma oczywistymi błędami w ocenie w odniesieniu do produkcji podstawowych organicznych substancji chemicznych.
4. Zaskarżona decyzja jest dotknięta również oczywistymi błędami w odniesieniu do produkcji bioplastiku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006 L 264, s. 13) (zwane dalej „rozporządzeniem nr 1367/2006”).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych (Dz.U. 2021, L 442, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. 2020, L 198, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2022 r. – SBM Développement/Komisja

(Sprawa T-667/22)

(2023/C 45/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SBM Développement SAS (Ecully, Francja) (przedstawiciele: adwokaci B. Arash i H. Lindström)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/1388 z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie w sprawie nierozstrzygniętego sprzeciwu dotyczącego warunków pozwolenia na produkt biobójczy Pat'Appât Souricide Canadien Foudroyant, przekazanego przez Francję i Szwecję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. 2022, L 208, s. 7);
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa w zakresie stosowania art. 48 i naruszenia art. 1 ust. 1 i art. 32 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 33, 35 i 36 rozporządzenia nr 528/2012.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w zakresie stosowania traktatów – zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 19 rozporządzenia nr 528/2012 i oczywistego błędu w ocenie.
5. Zarzut piąty, dotyczący przekroczenia uprawnień i naruszenia prawa w zakresie stosowania traktatów – zasad pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, proporcjonalności i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 2012, L 167, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2022 r. – UniSystems Luxembourg i Unisystems systimata pliroforikis/ESMA

(Sprawa T-750/22)

(2023/C 45/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UniSystems Luxembourg Sàrl (Bertrange, Luksemburg), Unisystems systimata pliroforikis monoprosopi anonymi emporiki etairia (Kallithea, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ESMA o wybraniu oferty skarżących na drugim miejscu w systemie kaskadowym w przetargu zgodnie z procedurą otwartą na doradztwo w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych – PROC/2021/12 „Doradztwo w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych” i o udzieleniu pierwszej umowy kaskadowej w tym przetargu pierwszemu konsorcjum w kaskadzie, doręczonej skarżącym pismem ESMA z dnia 17 września 2022 r.;

- ponadto zasądzenie od ESMA na rzecz skarżących odszkodowania za utratę zamówienia w wysokości 3 500 000 EUR za dwa pierwsze lata realizacji umowy. W przypadku gdyby umowa została przedłużona, jak zostało przewidziane w dokumentacji, skarżące żądają dodatkowej kwoty odpowiadającej całkowitemu czasowi obowiązywania umowy na podstawie rocznej kwoty 1 750 000 EUR, po odliczeniu kwot odpowiadających ewentualnie marży brutto poszczególnych umów, które byłyby realizowane przez skarżące w charakterze drugiego kontrahenta w kaskadzie, przy czym wszystkie kwoty należy podwyższyć o odsetki;
- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby Trybunał orzekł, że skarżący nie mają prawa do odszkodowania za wszystkie szkody poniesione z powodu wydania przez ESMA niezgodnych z prawem decyzji, skarżący żądają odszkodowania z tytułu utraty szansy w wysokości 400 000 EUR wraz z odsetkami;
- obciążenie ESMA kosztami zastępstwa procesowego oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w ramach niniejszej skargi, nawet w przypadku oddalenia niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾ i specyfikacji zamówienia: cena zaproponowana przez pierwszego kontrahenta w kaskadzie jest rażąco niska, ponieważ profile zawodowe wycenione są poniżej płacy minimalnej w Niemczech i w Grecji. Z tych samych powodów skarżące powołują się na naruszenie specyfikacji warunków zamówienia, a także zasad przejrzystości i dobrej administracji.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, prawa do skutecznego środka prawnego i istotnego wymogu proceduralnego.
 - Pierwsza część drugiego zarzutu nieważności: naruszenie obowiązku uzasadnienia, niewystarczające uzasadnienie;
 - Druga część drugiego zarzutu nieważności: naruszenie zasady prawa do skutecznego środka prawnego i naruszenie istotnego wymogu proceduralnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2022 r. – Sboarina/Parlament

(Sprawa T-761/22)

(2023/C 45/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Gabriele Sboarina (Werona, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Paniz)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie „Zmiany ustalania uprawnień emerytalnych byłego posła włoskiego do Parlamentu Europejskiego”, doręczonej pismem z dnia 21 września 2022 r. otrzymanym w dniu 28 października 2022 r., wydanej przez Dyрекcję Generalną ds. Finansów Parlamentu Europejskiego i dotyczącej „Ponownego określenia uprawnień emerytalnych w następstwie decyzji nr 150 z dnia 3 marca 2022 r. wydanej przez prezydium kongresu deputowanych” doręczonej skarżącemu, a także stwierdzenie nieważności ponownego ustalenia i ponownego obliczenia wysokości świadczenia emerytalnego wypłacanego skarżącemu przez Parlament Europejski oraz wszelkich aktów wcześniejszych i późniejszych;

- stwierdzenie i uznanie prawa skarżącego do utrzymania w mocy świadczenia emerytalnego wypłacanego przez Parlament Europejski w kwotach wymagalnych i należnych w chwili pierwszej wypłaty;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz skarżącego wszelkich nienależnie potrąconych kwot powiększonych o rewaluację pieniężną i odsetki ustawowe od dnia potrącenia do dnia wypłaty salda;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu wykonania wyroku, który zostanie wydany, i odtworzenia natychmiast i w całości pierwotnej kwoty świadczenia emerytalnego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia kompetencji zastrzeżonej dla Prezydium Parlamentu Europejskiego (art. 25 regulaminu Parlamentu Europejskiego).
 - Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ została wydana przez kierownika wydziału wynagrodzeń i uprawnień socjalnych posłów bez koniecznego udziału Prezydium Parlamentu Europejskiego, które jest organem właściwym do rozstrzygania spraw finansowych, organizacyjnych i administracyjnych dotyczących posłów na podstawie art. 25 regulaminu Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”⁽¹⁾) oraz niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego aktu.
 - Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ jest niewystarczająco uzasadniona, z naruszeniem art. 296 akapit drugi TFUE i art. 41 karty.
3. Zarzut trzeci dotyczący wydania zaskarżonej decyzji bez ważnej podstawy prawnej, błędnego zastosowania załącznika III do przepisów ZKDP⁽²⁾ (przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu) oraz art. 74 i 75 decyzji PWS⁽³⁾ (decyzji dotyczącej przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu).
 - Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ została wydana bez ważnej podstawy prawnej, jako że art. 2 ust. 1 załącznika III do przepisów ZKDP został uchylony w następstwie wejścia w życie Statutu posła (art. 74 i 75 decyzji PWS).
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnej wykładni art. 75 decyzji w sprawie środków wykonawczych oraz załączników I, II i III do przepisów ZKDP. Naruszenie art. 28 Statutu posła i prawa skarżącego do emerytury.
 - Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ Parlament Europejski dokonał błędnej wykładni i zastosowania art. 75 decyzji PWS i art. 2 ust. 1 załącznika III do przepisów ZKDP. Skarżący uważa, że przepisy te należy interpretować w ten sposób, iż odesłanie do załączników I, II i III przepisów ZKDP zawarte w art. 75 decyzji PWS, a w szczególności odesłanie do art. 2 ust. 1 załącznika III [do przepisów ZKDP] należy rozumieć jako dotyczące uprawnień do świadczeń mających zastosowanie w chwili wejścia w życie wspomnianego załącznika III. Natomiast wykładnia i zastosowanie tych przepisów w sposób dokonany przez Parlament skutkuje tym, że emerytura skarżącego mogłaby być zmieniana nieograniczoną liczbę razy, co stanowi rażące naruszenie art. 28 Statutu posła oraz zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.
 - Wreszcie nawet gdyby przyjąć wykładnię Parlamentu Europejskiego, art. 2 załącznika III do przepisów ZKDP napotyka na ograniczenie w prawie Unii, i w każdym wypadku dotyczy jedynie kwoty i sposobów wypłaty emerytury, bez wpływu na samo prawo do emerytury. Tymczasem w niniejszym przypadku środek zastosowany wobec skarżącego ze względu na automatyczną transpozycję decyzji 150/2022 przez Parlament Europejski nie tylko zmienił prawo skarżącego do emerytury, wpływając na konstytutywne elementy tego prawa, lecz również jest oczywiście niezgodny z prawem Unii.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa, ochrony praw nabytych i zasady równości.

- Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem w zakresie, w jakim poprzez automatyczną transpozycję decyzji 150/2022, a w konsekwencji ponowne obliczenie emerytury skarżącego zgodnie z nową metodą, z mocą wsteczną i trwałym skutkiem, która ma bezpośredni wpływ na prawo do emerytury, Parlament Europejski naruszył zasadę pewności prawa, która stoi na przeszkodzie wszelkiemu naruszeniu praw nabytych, zgodnie zresztą z ratio legis art. 28 Statutu posła i art. 75 decyzji PWS, jak również zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, która nie pozwala na zmniejszanie lub przekształcanie emerytur. Ponadto nowe obliczenie – jako że dotyczy wyłącznie byłych włoskich posłów do Parlamentu Europejskiego, będących jedynymi adresatami środka powodującego ponowne obliczenie z mocą wsteczną, zgodnie z metodą składkową, nabytych emerytur, podczas gdy metoda składkowa nie została jeszcze wprowadzona we Włoszech – jest w oczywisty sposób sprzeczne z zasadą równości, ponieważ prowadzi do niezgodnej z prawem dyskryminacji w stosunku do byłych posłów do Parlamentu Europejskiego innych państw członkowskich oraz posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych po 2009 r. i ogólnie do wszystkich innych obywateli, którzy nie doznają żadnego ograniczenia tego rodzaju.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 17 karty i art. 1 pierwszego protokołu dodatkowego do EKPC. Nieproporcjonalność narzuconego poświadczenia.

- Skarżący uważa, że zaskarżona decyzja, która poprzez ponowne obliczenia obniżyła kwotę emerytury przysługującej mu na podstawie mandatu posła do Parlamentu Europejskiego, bezpośrednio narusza jego prawo własności. Uważa on ponadto, że ingerencja ta została narzucona bez rzeczywistego uzasadnienia i wiąże się z nieproporcjonalnym i nieracjonalnym poświadczeniem.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 21 i 25 karty, art. 10 TFUE i art. 15 Europejskiego filaru praw socjalnych.

- Skarżący uważa, że poprzez zaskarżoną decyzję Parlament Europejski, poprzez dokonanie transpozycji środka dotyczącego ponownego obliczenia emerytur, który ze względu na sposób, w jaki został skonstruowany, dotyczy głównie osób starszych, naruszył również artykuły 21 i 25 karty, art. 10 TFUE, art. 15 Europejskiego filaru praw socjalnych i dyrektywę 2000/78/WE⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, C 202, s. 389.

⁽²⁾ Decyzja Prezydium w składzie powiększonym z dnia 4 listopada 1981 r.; decyzja prezydium z dnia 24 i 25 maja 1982 r., zmieniona w dniach 13 września 1995 r. i 6 czerwca 2005 r.

⁽³⁾ Decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. ustanawiająca przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. 2009, C 159, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2022 r. – Azalee Cosmetics/EUIPO – L'Oréal (UK)
(LA CRÈME LIBRE)

(Sprawa T-765/22)

(2023/C 45/29)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Azalee Cosmetics (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat I. Tribouillet)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: L'Oréal (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „LA CREME LIBRE” – zgłoszenie nr 18 252 904

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 października 2022 r. w sprawie R 229/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania oraz zasądzenie zwrotu stronie skarżącej wszystkich kosztów poniesionych w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu i postępowaniem odwoławczym, w tym kosztów odwołania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2022 r. – Canel Ferreiro/Rada

(Sprawa T-766/22)

(2023/C 45/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maria Canel Ferreiro (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Maes)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi
- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Rady Unii Europejskiej z dnia 25 listopada 2021 r. o nałożeniu na skarżącą kary dyscyplinarnej w postaci nagany;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Rady Unii Europejskiej z dnia 1 września 2022 r. o oddaleniu zażalenia nr 2022_009, które skarżąca wniosła na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności dochodzenia administracyjnego EN-2101 oraz sprawozdania z dochodzenia z dnia 28 maja 2021 r. sporządzonego przez wydział Doradców prawnych Działu Administracji Dyrekcji Generalnej ds. Rozwoju Organizacyjnego i Usług – Dyrekcji ds. Zasobów Ludzkich Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej dotyczącego skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem dochodzenia administracyjnego. Zdaniem skarżącej śledczy przekroczyli zakres rzeczowy i czasowy mandatu udzielonego im przez organ powołujący.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem decyzji o oddaleniu skargi. Skarżąca podnosi w tym względzie, że doszło do naruszenia zasady dobrej administracji, zawartej w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz że skarżąca została pozbawiona prawa do bezstronnego rozpatrzenia jej sprawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony. Skarżąca podnosi, że nie postawiono jej konkretnego zarzutu w zakresie zarzucanych jej okoliczności.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku dowodów. Zdaniem skarżącej naruszenia art. 12 i 21 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej nie zostały udowodnione w sposób wymagany przez prawo, wobec czego nie mogą one stanowić podstawy ukarania skarżącej karą dyscyplinarną w postaci nagany.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2022 r. – Fibrecycle/EUIPO (BACK-2-NATURE)

(Sprawa T-772/22)

(2023/C 45/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fibrecycle Pty Ltd (Helensvale, Australia) (przedstawiciel: adwokat T. Stein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego BACK-2-NATURE – zgłoszenie nr 1 485 655

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 października 2022 r. w sprawie R 1699/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

**Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2022 r. – Contorno Textil/EUIPO – Harmont & Blaine
(GILBERT TECKEL)**

(Sprawa T-773/22)

(2023/C 45/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Contorno Textil, SL (Almedinilla, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Sugrañes Coca i C. Sotomayor Garcia)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Harmont & Blaine SpA (Caivano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „GILBERT TECKEL” – zgłoszenie nr 18 148 635

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 października 2022 r. w sprawie R 372/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez orzeczenie, że należy dopuścić zgłoszenie nr 18 148 635 dla wszystkich towarów z klasy 25, z uwagi na brak prawdopodobieństwa pomylenia porównywanych dwóch znaków towarowych, po należyтым uwzględnieniu różnic pomiędzy tymi znakami towarowymi;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania; lub, alternatywnie,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie zasad równego traktowania i pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – TP/Komisja

(Sprawa T-776/22)

(2023/C 45/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TP (przedstawiciele: adwokaci T. Faber, F. Bonke i I. Sauvagnac)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji oddelegowanego urzędnika zatwierdzającego Komisji, dyrektora generalnego DG Reform, w sprawie wykluczenia jej z udziału w procedurach wyboru podlegających rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾, z możliwości zastania wybraną do celów realizacji środków finansowych Unii Europejskiej oraz z udziału w procedurach wyboru podlegających rozporządzeniu Rady (UE) 2018/1877 ⁽²⁾, wydanej w dniu 1 października 2022 r. i doręczonej skarżącej w dniu 3 października 2022 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- tytułem żądania ewentualnego, zastąpienie zaskarżonej decyzji umiarkowaną sankcją finansową, współmierną do ograniczonego udziału skarżącej w wykonaniu projektu;
- nakazanie Komisji Europejskiej wypłaty odszkodowania celem naprawienia szkody poniesionej w wyniku zaskarżonej decyzji; oraz
- w każdym wypadku – obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 136 ust. 1 rozporządzenia 2018/1046 w zakresie, w jakim nie wykazano w niej istotnych okoliczności faktycznych niezbędnych do wydania decyzji o wykluczeniu wobec skarżącej, a w szczególności poprzez brak wykazania, że skarżąca indywidualnie dopuściła się znaczących uchybień w wypełnianiu najważniejszych obowiązków określonych w celu wykonania umowy zawartej między konsorcjum, którego była członkiem, a Komisją, jak tego wymaga art. 136 ust. 1 rozporządzenia nr 2018/1046.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 136 ust. 3 rozporządzenia nr 2018/1046 i ogólną zasadę proporcjonalności, ponieważ:
 - sankcja wykluczenia wobec skarżącej nie pozwala osiągnąć celu systemu wczesnego wykrywania i wykluczania przewidzianego w rozporządzeniu 2018/1046,
 - sankcja wykluczenia wobec skarżącej nie uwzględnia jej podporządkowanej roli w realizacji projektu budowy sieci kanalizacyjnej i wodociągowej w mieście Famagusta (Cypr).
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza ogólną zasadę pewności prawa, utrzymując w mocy z mocą wsteczną karę wykluczenia na podstawie rozporządzenia 2018/1046, która jest surowsza niż kara pieniężna nałożona przez ww. delegowanego urzędnika zatwierdzającego na mocy rozporządzenia nr 966/2012 (UE, Euratom) nr Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 223/2014, (UE) nr 283/2014, (UE) nr 1316/2013 oraz decyzję 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1877 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju i uchylające rozporządzenie (UE) 2015/323 (Dz.U. 2018, L 307, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2022 r. – Desimo/EUIPO – Red Bull (EL TORO ROJO)**(Sprawa T-778/22)**

(2023/C 45/34)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Desimo, Lda (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci S. Estima Martins, J. Mioludo i D. Simões)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „EL TORO ROJO” – zgłoszenie nr 18 026 515

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 września 2022 r. w sprawie R 326/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i w całości umorzenie postępowania w sprawie sprzeciwu nr B003089768;
- dopuszczenie do rejestracji znaku towarowego w niniejszej sprawie dla wszystkich wskazanych towarów i usług;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – Transport Werk/EUIPO – Haus & Grund Deutschland (Haus & Grund)**(Sprawa T-779/22)**

(2023/C 45/35)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Transport Werk GmbH (Offenbach am Main, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Donath)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Haus & Grund Deutschland Zentralverband der Deutschen Haus, Wohnungs und Grundeigentümer e.V. (Berlin, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Haus & Grund” – zgłoszenie nr 7 161 052

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 października 2022 r. w sprawie R 84/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie EUIPO wykreślenia z rejestru znaków towarowych Unii Europejskiej unijnego znaku towarowego nr 7 161 052 „Haus & Grund”, jeśli chodzi o wszystkie towary i usługi należące do klasy 9, 16, 35, 36, 38, 42, 45, a mianowicie:

klasa 9: nośniki danych; oprogramowanie komputerowe do nabywania, sprzedawania, administrowania, wynajmowania, wznoszenia i gospodarowania budynkami, instalacjami i urządzeniami;

klasa 16: materiały drukowane;

klasa 35: reklama; usługi w zakresie zarządzania działalnością gospodarczą; administrowanie działalności handlowej; usługi konsultingowe i doradcze w sprawach działalności gospodarczej; czynności biurowe; wyszukiwanie, zbieranie, systematyczne streszczanie wiadomości, w tym wyroków i decyzji sądowych oraz przepisów różnego rodzaju;

klasa 36: majątek nieruchomy; ekspertyzy rzeczoznawcze w sprawach ubezpieczeń, finansów, nieruchomości oraz transakcji pieniężnych;

klasa 38: dostarczanie wiadomości, w tym wyroków i decyzji sądowych oraz przepisów różnego rodzaju;

klasa 42: techniczne ekspertyzy rzeczoznawcze; doradztwo techniczne; tworzenie oprogramowania komputerowego do nabywania, sprzedawania, wynajmowania, wznoszenia, administrowania i gospodarowania budynkami, instalacjami i urządzeniami; tworzenie oprogramowania komputerowego do optymalizowania obsługi, rentowności, wykorzystania, urynkawiania i utrzymywania wartości nieruchomości i urządzeń;

klasa 45: usługi prawne;

- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – TUI Holding/EUIPO – inCruises International (INCRUISES)

(Sprawa T-780/22)

(2023/C 45/36)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: TUI Holding Spain, SLU (Palma de Mallorca, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Fangmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: inCruises International LLC (San Juan, Portoryko, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy INCRUISES – zgłoszenie nr 18 034 630

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 września 2022 r. w sprawie R 1081/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 33 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – Madre Querida i in./Komisja

(Sprawa T-781/22)

(2023/C 45/37)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Madre Querida, SL (Burela, Hiszpania), Hermanos Galdo, SL (Burela), Pesqueras Breogan, SL (Burela), Bresos Pesca, SL (Burela), Casariego 99, SL (Ribadeo, Hiszpania), Pesquerías Mapa, SL (Gozon, Hiszpania), Virgen de Pastoriza, SL (Burela), Pesca Norte Breogan, SL (Burela), Basanta Frá Hnos, CB (Burela), Armapesca Burela, SL (Burela), Deycon Pesca, SL (Viveiro, Hiszpania), Larrabaste, SLU (Cariño, Hiszpania), Pesqueras Canoura, SL (Burela), Pesqueras Luarquesa, SL (Navia, Hiszpania), Pastor Nauta, CB (Cervo, Hiszpania), Villaselán 99, SL (Tapia de Casariego, Hiszpania), Organización de Productores Pesqueros del Puerto de Burela (LUGO) (Burela) (przedstawiciele: adwokaci Á. Givaja Sanz, A. Lamadrid de Pablo i V. Romero Algarra)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 2 i załącznika II rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1614 ⁽¹⁾ z dnia 15 września 2022 r. określającego istniejące obszary połowów głębinowych oraz ustanawiającego wykaz obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich;
- Incydentalnie, stwierdzenie nieważności art. 9 ust. 6 i 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2336 ⁽²⁾ z dnia 14 grudnia 2016 r. ustanawiającego szczegółowe warunki dotyczące połowów stad głębokowodnych w północno-wschodnim Atlantyku i przepisy dotyczące połowów w wodach międzynarodowych północno-wschodniego Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”), zgodnie z art. 277 TFUE; oraz
- Obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia w art. 2 i załączniku II rozporządzenia wykonawczego ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej, a w szczególności niedyskryminacji i proporcjonalności w zakresie, w jakim przepisy te naruszają zasadę niedyskryminacji ze względu na traktowanie w taki sam sposób narzędzi, które są odmienne, oraz ze względu na traktowanie w sposób niejednolity wód Północno-Wschodniego Atlantyku; naruszają zasadę proporcjonalności ze względu na wykroczenie poza granice tego, co jest odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów Wspólnej polityki rybołówstwa.
2. Zarzut drugi podniesiony pomocniczo w odniesieniu do zarzutu pierwszego, oparty na zarzucie niezgodności z prawem art. 9 ust. 6 i 9 rozporządzenia podstawowego w zakresie, w jakim przepisy te są sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej, ponieważ naruszają art. 291 TFUE oraz naruszają zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1614 z dnia 15 września 2022 r. określające istniejące obszary połowów głębinowych oraz ustanawiające wykaz obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich (Dz.U. 2022, L 242, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2336 z dnia 14 grudnia 2016 r. ustanawiające szczegółowe warunki dotyczące połowów stad głębokowodnych w północno-wschodnim Atlantyku i przepisy dotyczące połowów w wodach międzynarodowych północno-wschodniego Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 (Dz.U. 2016, L 354, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2022 r. – Francja/Komisja

(Sprawa T-785/22)

(2023/C 45/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: Stéhelin, B. Fodda i E. Leclerc, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AST/154/22 – asystenci (AST 3) w dziedzinach zarządzania finansami, rachunkowości i zasobów finansowych, zamówień publicznych, projektowania graficznego i tworzenia treści wizualnych, mediów społecznościowych i cyfrowych oraz webmaster, opublikowanego w dniu 22 września 2022 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, które są co do istoty identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-555/22 Francja/Komisja lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2022 r. – PB/SRB

(Sprawa T-789/22)

(2023/C 45/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PB (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 lutego 2022 r.;
- stwierdzenie nieważności, w stosownym wypadku, decyzji z dnia 6 września 2022 r. oddalającej zażalenie;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania na rzecz skarżącego w wysokości 50 000 EUR za szkody spowodowane naruszeniem jego prawa do bycia wysłuchanym i prawa do obrony;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi na decyzję Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) oddalającą wniosek o udzielenie wsparcia skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony skarżącego i dotyczący uchybień proceduralnych. W pierwszej części zarzutu skarżący podnosi naruszenie zasady przejrzystości, brak możliwości wiary w niezależność organu uprawnionego do zawierania umów o pracę („OUZU”) oraz odmowę dostępu do istotnych informacji i dowodów z akt sprawy. W drugiej części skarżący podnosi naruszenie zasady poufności przy rozpatrywaniu jego wniosku o udzielenie wsparcia, brak poszanowania gwarancji proceduralnych, brak wdrożenia sprawiedliwego i obiektywnego postępowania i wreszcie naruszenie art. 4.2 i 4.3 ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących zapobiegania mobbingowi. W trzeciej części zarzutu skarżący podnosi brak obiektywnej i subiektywnej bezstronności oraz istnienie konfliktu interesów, które zaszkodziły rozpatrzeniu jego wniosku o udzielenie wsparcia. W czwartej części zarzutu skarżący podnosi, że OUZU naruszył jego prawo do bycia skutecznie wysłuchanym.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 24 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), naruszenia obowiązku wsparcia i obowiązku dbałości, jak również dotyczący złej administracji.
 3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie i naruszenia art. 12a regulaminu pracowniczego.
-

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2022 r. – Quatrotec Electrónica/EUIPO – Woxter Technology (WOXTER)**(Sprawa T-792/22)**

(2023/C 45/40)

*Język skargi: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Quatrotec Electrónica, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci I. Valdelomar Serrano, J. Rodríguez Fuensalida y Carnicero, P. Ramells Higuera, A. Figuerola Moure i P. Muñoz Moreno)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Woxter Technology Co. Ltd (Causeway Bay, Hong Kong, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy WOXTER – unijny znak towarowy nr 3 217 031

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 września 2022 r. w sprawie R 0323/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie błędnego zastosowania w zaskarżonej decyzji art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- stwierdzenie wygaśnięcia prawa do graficznego unijnego znaku towarowego nr 3 217 031 WOXTER w odniesieniu do wszystkich towarów i usług z klas 9, 37 i 39
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym poniesionymi przez skarżącą kosztami reprezentacji.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2022 r. – TU/Parlament**(Sprawa T-793/22)**

(2023/C 45/41)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: TU (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji [poufne] ⁽¹⁾ o nieprzedłużeniu z nim umowy akredytowanego asystenta parlamentarnego;
- stwierdzenie nieważności dorozumianego rozstrzygnięcia odmownego w dniu [poufne], a ewentualnie co najmniej w dniu [poufne], jego wniosku, złożonego formalnie w dniu [poufne], o przyznanie mu statusu informatora i o udzielenie mu ochrony na podstawie art. 22a, 22b i 22c regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności, w razie potrzeby, decyzji oddalającej jego zażalenie, doręczonej mu w dniu [poufne];
- stwierdzenie, że Parlament jest winny naruszenia przepisów mających zastosowanie do statusu informatora i ochrony z nim związanej;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 200 000 EUR tytułem odszkodowania za szkodę poniesioną w związku z nieprzestrzeganiem art. 22a-22c regulaminu pracowniczego oraz obowiązujących przepisów wewnętrznych
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- ewentualnie, w razie nieuwzględnienia skargi skarżącego, obciążenie pozwanej jej własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprzestrzegania art. 22c Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) w trakcie postępowania poprzedzającego wniesienie skargi.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przepisów ochronnych przysługujących mu z tytułu statusu informatora, naruszenia art. 22c regulaminu pracowniczego, naruszenia art. 3 wewnętrznych przepisów wykonawczych do tego przepisu oraz naruszenia obowiązku udzielenia porady i wsparcia osobie zgłaszającej uchybienie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenie art. 4 wewnętrznych przepisów wykonawczych do art. 22c regulaminu pracowniczego a ewentualnie dotyczący niezgodności z prawem wykładni tych przepisów dokonanej przez Parlament lub niewłaściwego i niewystarczającego charakteru tych przepisów
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia poufności i ochrona tożsamości informatora.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji, niezgodnej z prawem pozytywnej dyskryminacji niektórych akredytowanych asystentów parlamentarnych i niezgodnej z prawem negatywnej dyskryminacji innych informatorów, naruszenia ochrony udzielanej informatorom, naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego oraz obowiązku udzielenia wsparcia i dbałości, a także naruszenie prawa do postępowania, które zachowuje przynajmniej pozory obiektywizmu.
6. Zarzut szósty dotyczący nadużycia zastosowanych przez administrację procedur w celu uchylenia się od ciążącego na niej obowiązku zapewnienia, aby skarżący nie poniósł żadnej szkody z powodu przekazania informacji zgodnie z art. 22b regulaminu pracowniczego.

⁽¹⁾ Dane poufne utajnione.

**Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – C & J Clark International/Komisja
(Sprawy T-790/16 i T-861/16) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/42)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie spraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

**Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Deichmann/Komisja
(Sprawa T-154/17) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/43)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

**Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Van Haren Schoenen/Komisja
(Sprawa T-155/17) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/44)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

**Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – FLA Europe/Komisja
(Sprawa T-347/17) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/45)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

**Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Nike European Operations Netherlands
i in./Komisja**

(Sprawa T-351/17) ⁽¹⁾

(2023/C 45/46)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Jana shoes i in./Komisja**(Sprawa T-360/17) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/47)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – adidas International Trading i in./Komisja**(Sprawa T-24/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/48)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Wendel i in./Komisja**(Sprawa T-124/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/49)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Van Haren Schoenen/Komisja**(Sprawa T-126/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/50)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 23.4.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Cortina i FLA Europe/Komisja**(Sprawa T-127/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/51)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 23.4.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – adidas International Trading i in./Komisja**(Sprawa T-130/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/52)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Deichmann/Komisja**(Sprawa T-131/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/53)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Deichmann-Shoes UK /Komisja**(Sprawa T-141/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/54)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. – Buffalo – Boots/Komisja**(Sprawa T-142/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/55)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2022 r. – Caprice Schuhproduktion /Komisja**(Sprawa T-157/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/56)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 23.4.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2022 r. – Eland Oil & Gas/Komisja**(Sprawa T-471/19) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/57)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 16.9.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2022 r. – W.S. Atkins International /Komisja**(Sprawa T-758/19) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/58)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2022 r. – Experian Finance 2012/Komisja**(Sprawa T-771/19) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/59)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2022 r. – Rigid Plastic Containers Finance i RPC Pisces Holdings/Komisja**(Sprawa T-781/19) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/60)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2022 r. – St Schrader Holding Company UK/Komisja**(Sprawa T-782/19) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/61)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 14 grudnia 2022 r. – KPMG Advisory/Komisja**(Sprawa T-614/21) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/62)

Język postępowania: włoski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 481 z 29.11.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2022 r. – NT/EMA**(Sprawa T-806/21) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/63)

Język postępowania: francuski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL